

Janko Samec:

Zimska.

Sem kupil kučmo belo
in zraven kóžuh siv,
in z njima sem veselo
šel preko vaških njiv.

^^M In kakor sem korakal
HH čez mrzli beli sneg,
HB pred mano zajček skakal
^Hj je med grmoojem v breg.

S| Pa sem mu rekel iiho:
S^H »Kam se ti, drug, mudi? —
^H Glej, da te boter Miko
^^B pred puško ne dobil«

39

j^B Z ušesci je pomignil,
^^M kot bi se nič ne bal;
H^H podplate svoje vzdignil
^^M še višje je od tal.

^^M A ko čez plot je skočil,
^H je reklo v snegu: skrti —
tS9r Zaman solze je točil —
•^jni pobrala ga je smrt.

JZ/-A I' ko sem prišel rnimo
i in nidel ga na tleli,
* sem v srcu čutil zimo
* in imel solže o očeh.

Anton Komar:

Purman.

Jezen kakor turški paša
po dvorišču se ponaša.
Kakor strah se našopiri,
dere se, gondrá za štiri.
Koder teče tok Ohajo,
ga še divjega poznajo.
Smeje se mu deca plaha,
ko mu smrkelj s kljuna maha.

Saj ni Turek ta togota,
druga, bolj učena pota
volil si je k nam za božič.
Če poveš — glej, dam ti rožič —
za Misuri-Misisipi,
veš mu dom v taistem hipi.
Naj z Ameriko se baha,
ko mu smrkelj s kljuna maha.

